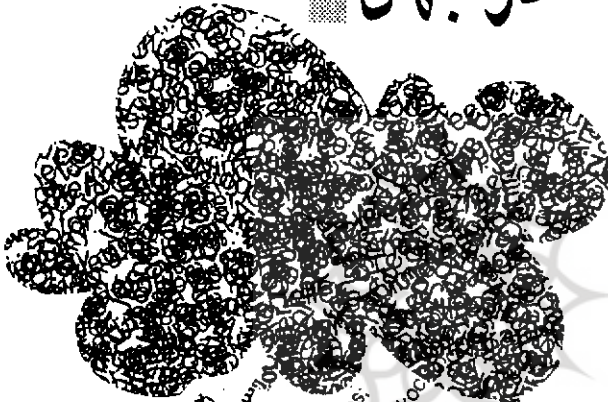

ماریانه کروس
Marianne Carus
ترجمه زهره قایینی

مجله‌های کودکان در جهان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

زهره قایینی،
فوق‌لیسانس کتابداری،
مترجم و پژوهشگر
ادبیات کودکان
و نوجوانان عضو
شورای کتاب کودک
و مسئول
«هسته تخصصی
ادبیات کودکان»
در موسسه
ترجمه و نشر کتاب
(متون) است.
او علاوه بر ترجمه
مقالات و متون مختلف
مربوط به کودکان
و ادبیات
کودکان و نوجوانان،
در برخی
از زمینه‌ها به ویژه
تصویرگری
کتابهای کودکان نیز
به مطالعه و تحقیق
مشغول است.
از جمله کارهای
تحقیقی قایینی،
پایان‌نامه
فوق‌لیسانس
تحت عنوان «واکنش
کودکان ۳-۶ ساله
به کتابهای تصویری
(داستانی - تخیلی)»
است.
او همچنین
در سال ۱۹۹۷
با استفاده
از بورسیه سه ماهه
تحقیقاتی
انستیتوی بین‌المللی
ادبیات کودکان
اورژاکا (IICLO)
تحقیقی را با عنوان
«تصاویر نو
بر افسانه‌های کهن»
انجام داده است
که در بولتن سالانه
این انستیتو
در آوریل ۱۹۹۸
به چاپ خواهد رسید.

* این مقاله ترجمه‌ای است از کتاب:
International Companion encyclopedia
of children's Literature, Edited by Piter
Hunt, Routledge, 1996. p.p 443-456

مقدمه

بر اساس یک بررسی جدید، ۴۸ میلیون کودک و نوجوان (۲ تا ۱۷ سال) در آمریکا و کانادا، مجله می‌خوانند. البته همه آنها خواننده مجله‌های باکیفیتی نیستند که در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته‌اند، بلکه کمیکها و دیگر مجله‌های عامه‌پسند، همچنین مجله‌های مذهبی و نشریات مدارس نیز جزء این آمار به‌شمار می‌آیند که البته هیچ‌یک از آنها مورد بحث ما قرار نخواهند گرفت. در هر صورت، ۷۵ درصد از کودکان و نوجوانان در آمریکا و کانادا مجله می‌خوانند و این رقم بسیار اعجاب‌انگیز است. بی‌شک مجله‌های کودکان با تنوع بسیار زیاد محتوایی، یکی از بهترین مواد خواندنی برای عصر سرعت به‌شمار می‌آید.

کلمه «مجله»^(۱) از «مخزن»^(۲) عربی مشتق شده است که از نظر لغوی به معنای انبار کالاها و گوناگون است؛ انتخاب گسترده‌ای از انواع ادبی گوناگون اعم از داستان، غیرداستان، فانتزی، شعر و سرگرمیهای مختلف مانند جدول، کاردستی و تصویر و عکس. متون انتخابی نسبتاً کوتاه، تنوع موضوعی و شکل یا فرمت مجله، از عواملی هستند که کودکان را به خواندن مجله تشویق می‌کند. این ویژگی‌ها، پاسخگوی نیازهای کودکان با علایق و ذائقه‌های مختلف بوده و آن دسته از کودکان را که از خواندن مطالب بلند و سنگین پرهیز دارند، ارضا می‌کند.

است. تصاویر زیبا و عکسهای رنگی، مجله‌ها را جذاب کرده و حتی کودکان بی‌میل به مطالعه را جذب خود می‌کند. در واقع، مجله بهترین وسیله‌ایست که کودکان را با دنیای ادبیات و هنر، طبیعت، علم و تاریخ آشنا می‌کند و به جمع بزرگی از آنان یاری می‌رساند تا خوانندگان پرشور و دائمی آن شوند. مجله‌ها، پلی به سوی کتاب، پلی به سوی سواد هستند.

کتابهای درسی و دیگر کتابهایی که جنبه صرفاً اطلاعاتی و آموزشی دارند، نمی‌توانند با شتاب تغییرات و توسعه تکنولوژی و دیگر علوم روز همگام شوند، اما مجله‌ها می‌توانند آخرین کشفیات علمی را منتشر کنند و خوانندگان را در جریان پژوهشهای نوین قرار دهند.

از دیگر نقشهای مهم مجله‌های کودکان در سراسر دنیا، به وجود آوردن اجتماعی از خوانندگان است. خوانندگان مجله‌ها، هم با دنیا و هم با یکدیگر و هم با سردبیران مجله‌های خود در ارتباط قرار می‌گیرند. اکثر نشریات کودکان، ستونی را به «پاسخ به نامه‌های خوانندگان» اختصاص می‌دهند و تلاش می‌کنند تا بازخورد خوانندگان، به صورت جریانی ثابت ادامه یابد، زیرا این ارتباط با کودکان، این رابطه نزدیک میان خواننده و سردبیر، مجله را به ارگانی پویا، زنده و متحرک تبدیل می‌کند؛ ارگانی آماده برای تغییر، توسعه، گفتگو، ارتباط و منطبق کردن خود با خواسته‌های خوانندگان. سردبیران مجله به دلیل داشتن این نوع رابطه نزدیک با خوانندگان خود، اطلاعات ارزشمندی درباره علائق، ذائقه‌ها و اولویتهای کودکان امروزی در اختیار دارند. بنابراین، نشریات می‌توانند نقش مهمی در شکل‌گیری نگرش و ارتباط جامعه با جوانترین اعضایش، برعهده داشته باشند.

مطالب اکثر مجله‌ها در سطوح مختلف، مناسب گروه‌های سنی متفاوت خوانندگان

اکثر نشریات کودکان، مفزّی خلاق و پرشور برای خوانندگان جوان خود مهیا می‌سازند و این شانس را به کودکان می‌دهند که دنیای هنر را بی‌واسطه کشف کنند. اکثر مجله‌های کودکان، مسابقه‌های خلاق هم‌چون داستان‌نویسی، مقاله‌نویسی و نقاشی برگزار می‌کنند و با انتشار آثار کودکان و اهدای جوایز، آنها را به تلاش در این زمینه‌ها تشویق می‌کنند. این مسابقات برای طیف وسیعی از کودکان امکان تمرین و توسعه توانایی‌های خود را در زمینه نوشتن و هنرهای دیگر فراهم می‌سازند.

نویسندگان و تصویرگران جوان تازه‌کار، انتشار آثار خود در مجله‌های کودکان را به عنوان بخش مهمی از رشد خلاقانه خویش به شمار می‌آورند. بسیاری از نویسندگان و هنرمندان بنام و قدیمی، به کار در نشریات روی می‌آورند چرا که نشریات را وسیله مناسبی برای عرضه کار خود به هزاران و چه بسا میلیون‌ها کودک و نوجوان می‌دانند.

نمایشگاه بین‌المللی نشریات با کیفیت کودکان که در سال ۱۹۹۰ و به مناسبت بیست و دومین کنگره IBBY^(۳) در ویلیامزبرگ ایالت ویرجینیای آمریکا برگزار شد، اولین نمایشگاه از نوع خود در تاریخ ادبیات کودکان بود. در این نمایشگاه، که از سوی مجله «کریکت» (Cricket) سازماندهی شده بود، دویست و هشتاد مجله از پنجاه و پنج کشور شرکت کردند. تنوع وسیع مجله‌های با کیفیت کودکان در این نمایشگاه و گونه‌گونی اهداف هیئت‌های تحریریه نشان داد که نقش مجله‌های کودکان تا چه حد مهم بوده و در تاریخ ادبیات کودکان همه کشورها چه اهمیتی دارد؛ به همان میزان که توسعه نشر کتاب کودکان از اهمیت برخوردار است.

مجله‌های بسیار خوب کودکان، توازن مهمی را میان آموزش، اطلاعات و سرگرمی برقرار می‌سازند. یک مجله باید سرگرم‌کننده باشد و توجه فوری کودکان را به خود جلب کند. به هر حال، اگر مجله‌ای تنها تفریحی باشد و هیچ نوع داستان یا مقاله ادبی نداشته باشد، به مجله‌ای دورانداختنی مثل کتاب کمیک استریپ تبدیل می‌شود. پس از جنگ جهانی دوم، متأسفانه سیل کمیک‌های امریکایی و فرانسوی به سوی بسیاری از کشورهای جهان جاری شد. با رواج کمیکها، نشر پررونق بسیاری از مجله‌های ادبی در این کشورها، رو به کاهش گذاشت. جنگ جهانی دوم و جنگها و انقلابهای دیگر، تأثیرات درازمدت‌تری بر رشد مجله‌های کودکان به جای گذاشتند. تأثیراتی همچون تغییر صاحبان و اعضای هیئت‌های تحریریه و دگرگون شدن محتوای مجله‌ها.

علی‌رغم بروز مشکلات عظیم اقتصادی در سراسر جهان، تعداد مجله‌های کودکان همواره رو به افزایش بوده است و مجله‌های خوب و با کیفیت کودکان به ابزاری قدرتمند در جلب کودکان به مطالعه و خواندن مطالب الهام‌بخش و مفید، تبدیل شده‌اند.

اطریش (Austria)

اکثر مجله‌های خوب کودکان در اطریش، مجله‌های وابسته به کلونها یا سازمانها هستند. از این گروه می‌توان به مجله‌های «دوستی» (Freundschaft)، «اطریش جوان» (Jungösterreich)، «کوچکترها» (Kleines Volk)، کلوپ پاندا و «گنجشک پست» (Spatzenpost) اشاره کرد. این مجلات به طور وسیعی در مدارس مورد استفاده قرار می‌گیرند.

اکثر نشریات کودکان، مفزّی خلاق و پرشور برای خوانندگان جوان خود مهیا می‌سازند و این شانس را به کودکان می‌دهند که دنیای هنر را بی‌واسطه کشف کنند. اکثر مجله‌های کودکان، مسابقه‌های خلاق هم‌چون داستان‌نویسی، مقاله‌نویسی و نقاشی برگزار می‌کنند و با انتشار آثار کودکان و اهدای جوایز، آنها را به تلاش در این زمینه‌ها تشویق می‌کنند. این مسابقات برای طیف وسیعی از کودکان امکان تمرین و توسعه توانایی‌های خود را در زمینه نوشتن و هنرهای دیگر فراهم می‌سازند.

نویسندگان و تصویرگران جوان تازه‌کار، انتشار آثار خود در مجله‌های کودکان را به عنوان بخش مهمی از رشد خلاقانه خویش به شمار می‌آورند. بسیاری از نویسندگان و هنرمندان بنام و قدیمی، به کار در نشریات روی می‌آورند چرا که نشریات را وسیله مناسبی برای عرضه کار خود به هزاران و چه بسا میلیون‌ها کودک و نوجوان می‌دانند.

نمایشگاه بین‌المللی نشریات با کیفیت کودکان که در سال ۱۹۹۰ و به مناسبت بیست و دومین کنگره IBBY^(۳) در ویلیامزبرگ ایالت ویرجینیای آمریکا برگزار شد، اولین نمایشگاه از نوع خود در تاریخ ادبیات کودکان بود. در این نمایشگاه، که از سوی مجله «کریکت» (Cricket) سازماندهی شده بود، دویست و هشتاد مجله از پنجاه و پنج کشور شرکت کردند. تنوع وسیع مجله‌های با کیفیت کودکان در این نمایشگاه و گونه‌گونی اهداف هیئت‌های تحریریه نشان داد که نقش مجله‌های کودکان تا چه حد مهم بوده و در تاریخ ادبیات کودکان همه کشورها چه اهمیتی دارد؛ به همان میزان که توسعه نشر کتاب کودکان از اهمیت برخوردار است.

مجله‌های بسیار خوب کودکان، توازن

۳. دفتر بین‌المللی کتاب برای نسل جوان

مجله «کارتینا گالریجا» (Kartinna Galerija) (گالری هنر) در سال ۱۹۲۵ تأسیس شد و هنوز هم در زمینه هنر و ادبیات خاص گروه سنی ۱۰-۱۴ ساله، منتشر می‌شود.

بیلوروسی (Byelorussia)

«ویاسیولکا» (Vyasyolka) (۵ - ۱۰) یکی از مجله‌های عمومی ویژه کودکان است که بهترین آثار نویسندگان بلوروسی و جمهوری‌های همسایه را منتشر می‌کند. در این مجله ستونی به نامه‌های کودکان اختصاص دارد.

جمهوری چک و اسلواک (Czech and Slovak Republics)

حتی قبل از سقوط رژیم تک حزبی سوسیالیستی و تقسیم چکسلواکی به جمهوری‌های چک و اسلواکی، مجله‌های کودکان به هر دو زبان چک و اسلواکی و حتی لهستانی، اوکراینی و مجاری برای کودکان اقلیت‌های قومی در مناطق مرزی این کشور منتشر می‌شد. چندین مجله دارای سنت‌های دیرین بوده و در طول سالها تغییرات زیادی کرده‌اند. اگرچه تیراژ این مجله‌ها کاهش سریعی یافته است، اما این امر موجب پایین آمدن استانداردهای عالی آنها نشده است (برعکس، از نظر رنگ، کیفیت کاغذ و تنوع مطالب، بهبود آشکاری یافته‌اند). در کل، بالا رفتن قیمت و افزایش مجله‌های عامیانه وارداتی (عمدتاً مجله‌های کارتونی و کمیکها) از تیراژ این مجله‌ها کاسته است. مجله‌های زیادی به زبان چک منتشر می‌شوند که از آن جمله‌اند: «سلونیکو» (Slunicko) (خورشید کوچک)، که در سال ۱۹۶۷ برای کودکان زیر ۶ سال تأسیس

مجله‌های مستقلی نیز منتشر می‌شوند، از جمله مجله «تاپیک» (Topic) (۱۱ - ۱۶) که مقالاتی درباره سیاست، امور اجتماعی و فرهنگی، علم، محیط زیست و علائق عمومی چاپ می‌کنند. همچنین مجله‌هایی با گرایشهای مذهبی منتشر می‌شوند، مانند: «دنیای وسیع» (Weite welt) (۸ - ۱۴). مجله Das Knickerbocker Bandenblatt در سال ۱۹۳۳ آغاز به کار کرد و با اختصاص مطالب خود به داستانهای پلیسی، علمی - تخیلی و ماجراجویی، طیف وسیعی از کودکان ۸ تا ۱۲ ساله را سرگرم می‌سازد.

برخی از بانکهای این کشور نیز چندین مجله کودک و نوجوان منتشر کرده و به طور منظم به دست مشتریان خود می‌رسانند. این مجله‌ها مورد استقبال وسیعی قرار گرفته و تهدیدی برای موجودیت دیگر مجله‌های کودکان که به صورت مستقل منتشر می‌شوند، به شمار می‌آیند.

بلژیک (Belgium)

مجله باکیفیتی که در بلژیک منتشر می‌شود، «تاپ» (Top) نام دارد که مخصوص گروه سنی ۱۲ - ۱۵ سال است. این مجله مطالبی متنوع دارد و در عین حال مجله‌ای آموزشی - فرهنگی است.

بلغارستان (Bulgaria)

مجله «اسلاویچ» (Slaveiche) در اوایل دهه ۱۹۰۰ و برای گروه سنی ۲ - ۸ سال تأسیس شد و تا سال ۱۹۵۷، به طور نامنظم منتشر می‌شد. تمرکز این مجله بر ادبیات و هنر بوده و پدرخوانده آن، شاعر برجسته بلغاری «پتکو ار اسلاویکو» (Petko R. Slaveyko) است.

www.iranlib.ir
www.iranlib.ir
www.iranlib.ir

دانمارک (Denmark)

مجله دانمارکی «کریبل کرایبل» (Krible) (۱۳ - ۹) Krable از سال ۱۹۸۹ آغاز به انتشار کرده و از مجله ادبی کریکت (Cricket) امریکایی الهام می‌گیرد.

استونی (Estonia)

مطالب مجله «نوروس» (Noorus) (۱۴ - ۱۸) بر محور علائق عمومی (۴) تهیه می‌شود. مجله «تکا» (Täheka) (ستاره) (۶ - ۱۰) نامه‌های کودکان را نیز منتشر می‌کند و آنها را در کار تولید مطالب مجله شرکت می‌دهد. «تروکیتاد» (Trukitahed) (چاپ) (۱۲ - ۱۴) مجله‌ایست ادبی که تصویرگری آن را دانش‌آموزان برعهده دارند. این سه مجله به زبان استونی منتشر می‌شوند.

فنلاند (Finland)

در فنلاند، چندین نشریه خوب برای تمامی گروه‌های سنی کودکان منتشر می‌شود. «یپ» (Jp (jp)) (۱۰ - ۱۴) از سال ۱۹۲۸ به عنوان مجله پسران شروع به انتشار کرد، اما در حال حاضر هم برای پسران و هم برای دختران تهیه می‌شود. «کولولینن» (Koululainen) (۷ - ۱۵) و «نورتن سارکا» (۸ - ۱۷) نیز مجله‌هایی هستند که پنجاه سال از عمرشان می‌گذرد. مجله اخیر، در زمینه‌های علم، طبیعت، کارهای دستی و موسیقی فعالیت دارد و از همکاری، نظرات و نامه‌های کودکان استقبال می‌کند. اولین شماره «لپیس» (Leppis) (کفشدوزک) (۴ - ۹) در سال ۱۹۸۷ منتشر شد و در حال حاضر دارای مجوز چاپ بسیاری از مقالات مهم مجله‌های «بایار»

شده است، مجله «ماتریدوسکا» (Materidouska) (آویزشن) (۸۶) که توسط شاعر چک «فرانتیسک هروبین» (Frantisek Hrubin) در سال ۱۹۲۵ تأسیس شد و «اونیسک» (Ohnicek) (آتشبازی) که از چهل و پنج سال پیش تاکنون کودکان ۹ - ۱۱ ساله را سرگرم می‌کند. در همه این مجله‌ها شعر، داستانهای خوب، فانتزی، افسانه‌های پریان، مسابقه و نقاشی‌های کودکان منتشر می‌شود.

از عمر مجله «ا بی سی ملادیچ تکنیکوا پریودودکا» که مجله‌ای بسیار محبوب است (ABC Mladych Technika Priodoved cu) (الفبا برای تکنسینها و دانشمندان جوان علوم طبیعی) (۱۰ - ۱۵) سی و هفت سال می‌گذرد. «استودیو پاستلکا» (Studio Pastelka) (آتلیه مداد شمعی) نیز مجله‌ای نو، مبتکر و خلاق برای کودکان پیش‌دبستانی و والدین آنهاست. نشریات اسلواکی نیز عبارتند از: «وسیلکا» (Veielka) (زنبور کوچک) برای گروه‌های سنی پیش دبستان، «زورنیکا» (Zornicka) (ستاره صبح) برای گروه‌های سنی ۷ - ۹ سال و «اونیک» (Ohnik) (آتش کوچک) برای گروه‌های سنی ۹ - ۱۱ سال.

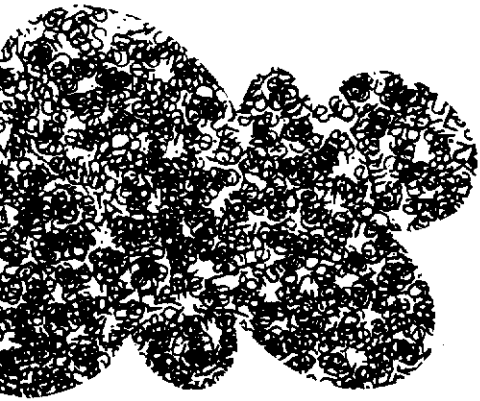
همه این مجله‌ها دارای مطالب متنوع و عمومی هستند. «سلنیکو» (Slniecko) (خورشید کوچک) (۷ - ۱۲) نیز مجله‌ای ادبی است که در سال ۱۹۲۷ آغاز به انتشار کرده است.

مجله‌های کودکان در جمهوریهای چک و اسلواکی توسط بهترین هنرمندان این کشور تصویرگری می‌شوند. بسیاری از آنها، چاپ آثارشان در این مجله‌ها را بخشی از رشد هنری خود تلقی می‌کنند.

فرانسه است.

فرانسه (France)

نزدیک به دویست سال است که مجله‌های کودکان، بخشی از زندگی هر خانواده فرانسوی به شمار آمده و نقش مهمی در رشد ادبیات کودکان فرانسه بر عهده داشته‌اند. آثار بسیاری از مؤلفان بزرگ فرانسوی قرن اخیر، برای اولین بار در این مجله‌ها به چاپ رسیده‌اند. برای مثال «کتس سگور» (Jules Verne) و «ژان ماس» (Jean Mace) که پیشاهنگ موجه ساختن علم برای کودکان بودند، از شمار این نویسندگان هستند. امروزه در فرانسه حدود صد و سی و پنج مجله برای کودکان ۲ تا ۸ ساله منتشر می‌شود. چندین مجله خوب و ارزشمند متعلق به «انتشارات بایار» (Bayard Presse) است، مجله‌هایی همچون «پم دپی» (Pomme d'Api) (سیب کوچک) (۷-۳) که در سال ۱۹۶۶ شروع به کار کرده و اولین مجله فرانسوی برای کودکان زیر هفت سال به شمار می‌رود. مطالب این مجله همانند مجله «آستراپی» (Astrapi) (۷-۱۱) بر محور علائق عمومی تهیه می‌شود. «پپی» (Popi) (۱۸ ماهه - ۳ ساله) با هدف یاری‌رسانی به رشد مهارت‌های دیداری و زبانی خردسالان اقدام به چاپ داستان‌هایی ساده، تصاویر و بازیهای گوناگون می‌کند. «ل بل ایستوار» (Les Belles Histoires) (داستانهای زیبا) (۷-۳) ناشر ادبیات خوب است، یعنی همان کاری که مجله «ژم لیر» (J'Aime Lire) (خواندن را دوست دارم) (۷-۱۰) انجام می‌دهد. این دو مجله، مشوق خوانندگان مبتدی بوده و کودکان را به مکاری تشویق می‌کنند. «ژو بوکین» (Je Bouquine) (می‌خوانم)

(۱۰-۱۲) حاوی ادبیات خوب و بررسی فیلم و کتاب است. تمرکز مجله‌های «اوکاپی» (Okapi) (۱۰-۱۵) و «ایماژ دک» (Images Doc) (۸-۱۲) بر غیرداستانها، جغرافی، تاریخ، علم و ورزش است. «واپی تی» (Wapiti) (۷-۱۲) و «واکو» (Wakou) (۳-۷) توسط «گروه میلان» (Groupe Milan) منتشر می‌شوند. مطالب این مجله‌های خوب و باکیفیت، درباره حیوانات طبیعت است. «دیابلو» (Diablo) (۷-۹) و «میکادو» (Mikado) (۹-۱۲) نیز از سوی همین گروه منتشر شده و مطالب آنها درباره علم، تاریخ، ورزش و فعالیت‌های مختلف است. «توپپی» (Toupi) (فرفره) نیز برای بچه‌های ۲ تا ۴ ساله منتشر می‌شود.

آلمان (Germany)

در آلمان، مشخص‌ترین مجله‌ای که در زمینه مورد بحث تاکنون منتشر شده است، مجله «در بونته هوند» (Der Bunte Hund) (سگ رنگ وارنگ) (۱۶۶) نام دارد. این مجله، به معرفی نویسندگان و تصویرگران جوان و تثبیت شده معاصر پرداخته و تلاش دارد تازه‌کارانی را کشف کند که آثاری ارزشمند

در پایان قرن نوزدهم و آغاز قرن بیستم، چندین مجله خوب در این کشور منتشر می‌شد که با شروع جنگ جهانی دوم و به دلیل هجوم کمیک‌های آمریکایی و فرانسوی، کار خود را متوقف کردند. «تورودی» (To Rodi) (انار) (۹-۱۳) نمونه‌ای از این نوع مجله‌هاست که در سال ۱۹۸۲ بسته شد، اما از سال ۱۹۹۳ دوباره شروع به کار کرده است. مجله «سینرگاسیا» (Synergasia) (۹-۱۳) در سال ۱۹۷۹ آغاز به کار کرد و در سال ۱۹۸۳ تعطیل شد، اما در سال ۱۹۹۰ دوباره منتشر شد. این مجله نقش مهمی در پیشبرد ادبیات کودکان و هوشیاری آنان نسبت به محیط زیست داشته است.

ایسلند (Iceland)

مجله ایسلندی «آسکان» (Aeskan) (جوان) (۱۵۶) از سال ۱۸۹۷ تاکنون به طور منظم منتشر شده است. این مجله، آموزش و پرورش و نحوه زندگی سالم را ترویج می‌کند. مطالب مجله «آبی سی» (ABC) (۶-۱۵) بر محور علائق عمومی تهیه شده و کودکان نیز در آن همکاری دارند و ستونی نیز به نامه‌های آنها اختصاص دارد.

ایتالیا (Italy)

«ایل جیورنالینو» (Il Giornalino) (نشریه کوچک) (۷-۱۴) که حاوی مطالبی بر محور علائق عمومی است، از سال ۱۹۲۴ آغاز به کار کرده است. «جیوانی آمیسی» (Giovani Amici) (دوستان جوان) در سال ۱۹۳۲ تأسیس شده و حاوی افسانه‌های پریان، داستان و بازی است و کودکان نیز علاوه بر ارسال نامه، با آن همکاری می‌کنند. مطالب دو مجله «لا رانا»

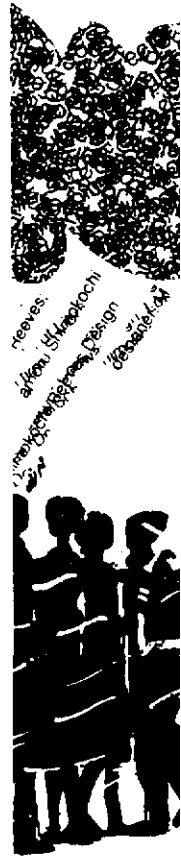
نویسندگان و تصویرگران انگلستان بود. در سال ۱۹۸۷ «پافین فلایت» (Puffin Flight) (پرواز پافین) جانشین مجله کودکان کلوپ پافین به نام «اک» (Egg) (تخم مرغ) شد. این مجله برای کودکان ۵-۸ ساله منتشر می‌شود و بر اساس کتابهای جلد شمیم پافین طراحی شده است. هر دو مجله پافین، در حال حاضر منتشر می‌شوند و تنها از طریق مدارس و کلوپ کتاب پافین می‌توان آنها را به دست آورد. «پلی اند لرن» (Play and Learn) (بازی کن و یاد بگیر) نوعی مجله ماهانه اکتشافی و کاملاً آموزشی است. این مجله مدعی است که کودکان را با روشی سرگرم‌کننده، از رویدادهای علمی سراسر جهان مطلع نگاه می‌دارد.

بریتانیای کبیر / ویلز (Great Britain / Wales)

مجله «اسبوندونیکز» (Sbondonics) (۷-۱۱) توسط شورای کتاب ویلز و به زبان ولشی منتشر می‌شود. این مجله شامل معرفی کتاب، جدول، داستانهای کمیک و ستون نامه‌ها و صحبت با خوانندگان است.

یونان (Greece)

در اواخر قرن نوزدهم، انتشار چندین مجله ویژه کودکان در یونان رونق داشت. موفق‌ترین و ماندگارترین این مجله‌ها، مجله «I Diaplasis» (Ton Pedon) «تکون کودکان» بود که هفتاد و هشت سال (تا ۱۹۵۷) به کار خود ادامه داد. این مجله پلی بود میان ادبیات نوجوانان یونان و ادبیات خارجی و بسیاری از نویسندگان یونانی گفته‌اند که کار خود را با نوشتن در این مجله آغاز کرده‌اند.

مالتا (Malta)

در مالتا، دو مجله وجود دارد که مطالبشان بر محور علائق عمومی استوار است: «تافتا تافتال» (Taghna T-tfal) (مال خود بچه‌ها) (۵-۱۰) به زبان مالتی و «بانگ فالکون» (Young Falcon) (بازخوان) (۷-۱۲) به زبان انگلیسی.

هلند (The Netherlands)

در هلند نیز مانند بسیاری دیگر از کشورهای اروپایی، در دهه ۱۸۸۰ تعداد زیادی مجله کودکان از رونق بسیاری برخوردار بودند. با آغاز قرن جدید، هر فرقه مذهبی اقدام به انتشار مجله‌ای خاص فرقه خود کرد، اما پس از جنگ جهانی دوم، کل اروپا و از جمله هلند، با سیل کمیک‌های فرانسوی و آمریکایی روبه‌رو شد. حتی امروزه نیز مجله‌های عامیانه و بازاری و کمیک‌ها، بیشترین سهم را در بازار مجله‌های کودکان دارند. با این حال، دو مجله با کیفیت و خوب کودکان از سال ۱۹۱۹ تاکنون به انتشار خود ادامه داده‌اند: «اککی» (Okki) (۷-۸) و «تپ‌تو» (Taptoe) (۸-۱۲). مطالب هر دو مجله بر محور علائق عمومی استوار است. مجله «بویو» (Bobo) برای کودکان پیش‌دبستانی منتشر می‌شود و نویسندگان و تصویرگران شناخته‌شده‌ای با آن همکاری دارند.

در سال ۱۹۹۳ مجله‌ای کاملاً جدید آغاز به کار کرد. این مجله که «میک ماک» (Mik Mak) نام دارد، مجله‌ای برای گروه‌های سنی ۸ تا ۱۲ سال است و آثار نویسندگان و هنرمندان مشهوری را منتشر می‌کند.

«فریسک برن کرانت» (Fryske Berne Krante) (۸-۱۲) نیز به زبان فریسیان منتشر می‌شود. سی و پنج هزار نفر از مردم منطقه

(La Rana) (قورباغه) (۶-۱۳) و «پاندا» (Panda) که هر دو از سوی فدراسیون جهانی حیات وحش منتشر می‌شوند، بر موضوعهایی در مورد طبیعت و محیط زیست متمرکز است. «پریماورا» (Primavera) (بهار) که ویژه نوجوانان ۱۳-۱۹ سال است، تلاش می‌کند تا نوجوانان را در درک وقایع جاری، احساسات یکدیگر، پیشرفت تخصصی و استفاده از اوقات فراغتشان یاری رساند. انستیتوی زبانهای اروپایی (ELI) مجله‌های بخصوصی را برای دانش‌آموزانی که زبانهای انگلیسی، فرانسه، آلمانی، اسپانیایی، ایتالیایی، روسی و لاتین یاد می‌گیرند، در چهار سطح یادگیری منتشر می‌کند. همین انستیتو، مجله تاریخی «کرونوس» (Cronos) را نیز منتشر می‌کند. یکی از مجله‌های جدید ایتالیایی «پیتر پن» (Peter Pan) نام دارد که ویژه کودکان ۸-۱۴ ساله منتشر می‌شود و مطالب آن بر محور علائق عمومی استوار است.

لیتوانی (Lithuania)

مجله‌های «جنیس» (Genys) (دارکوب) (۶-۱۲) و «زویگ زدوت» (Zvaigzduite) (ستاره کوچک) حاوی مطالبی بر محور علائق عمومی کودکان هستند. مجله‌های «آها» (Aha) و «زالیاسیس لیکراستیس» (Zalasis Laikrastis) (مجله سبز) (۸-۱۲) پس از ۱۹۹۱ آغاز به کار کرده‌اند و تکیه مطالبشان بر طبیعت و محیط‌زیست است. در سال ۱۹۹۴ سه مجله جدید آغاز به کار کردند: «نامینوکاس» (Naminukas)، «پنوی» (Penvi) (پنج) و «ویکای واناگای» (Vaikai Vanagai) (بچه‌های باز قوش) (۶-۱۲) که مطالب همه آنها بر محور علائق عمومی استوار است.

www.kidsbooks.ir
www.kidsbooks.ir
www.kidsbooks.ir
www.kidsbooks.ir

شمال هلند به این زبان صحبت می‌کنند.

نروژ (Norway)

تنها مجله نروژی کودکان که وابسته به هیچ سازمان خاصی نیست «نرسک بارن بلاد» (Norsk Barneblad) (۸ - ۱۲) نام دارد. این مجله در سال ۱۸۸۷ آغاز به کار کرده و هنوز هم مطالبی همچون ادبیات، مقاله‌های علمی و طبیعی، موسیقی، خبر، نامه‌ها و آثار کودکان را منتشر می‌کند.

فرانسوی «پم د پی» (Pomme d'Api) است که برخی از صفحات آن در اسپانیا تهیه می‌شود. «رپرترو دک» (Reportero Doc) نسخه اسپانیایی «ایماژ دک» (Images Doc) بایارد و «جنته‌س» (Gente Ce) نسخه «اکاپی» بایارد است. «کاماسوس» (Camacuc) (۶-۱۴) و «کاوال فورت» (Cavall Fort) (۱۰-۱۵) حاوی مطالبی بر محور علائق عمومی کودکان هستند که به زبان کاتالانی منتشر می‌شود. «ایپور بلتن» (Ipurbeltz) (۸-۱۱) در باسک تهیه شده و ادبیات باسک را به کودکان معرفی می‌کند.

لهستان (Poland)

اکثر کشورهای بلوک شرق سابق، سخت در تلاشند که با واگذاری نشریاتی که قبلاً از سوی حکومت کمونیستی حمایت و منتشر می‌شدند به بخش خصوصی، از تعطیلی آنها جلوگیری کنند. باید دید که تا چند سال آینده چند نشریه می‌تواند به انتشار خود ادامه دهد. دو نشریه اصلی و مهم لهستانی عبارتند از: «میس» (Mis) (Teddy Bear) (۳-۷) که در سال ۱۹۵۷ آغاز به کار کرده و «سویات ملودیج» (Swiat Mlodych) (۱۱-۱۵) که در سال ۱۹۴۹ تأسیس شده است. نشریه اخیر دارای ضمیمه ماهانه‌ایست که برای کودکان لهستانی خارج از کشور منتشر می‌شود. مطالب هر دو مجله بر محور علائق عمومی کودکان استوار است.

سوئد (Sweden)

اگرچه سابقه نشریات کودکان در سوئد به اوایل سال ۱۷۶۶ بازمی‌گردد، اما دوران طلایی نشریات کودکان کشورهای اسکاندیناوی، بین سالهای ۱۸۷۰ - ۱۹۱۵ رقم خورده است. بسیاری از این نشریات، مذهبی و آموزشی بوده و برخی از آنها برای حمایت از حیوانات، خویشتنداری، و یا سوسیالیسم منتشر می‌شوند. «لیکوسلانتن» (Lyckoslantent) (۵-۱۴) (پنی خوشبختی) در سال ۱۹۲۵ توسط مدیر یکی از بانکها و به منظور تشویق کودکان به صرفه‌جویی شروع به کار کرد. «فولکس کولانز برنتیدنینگ» (FolkSholans Brantidning) (مجله دانش‌آموزان دبستانی) در سال ۱۸۹۲ تأسیس شده و از طریق تطبیق موفقیت‌آمیز خود با شرایط عصر جدید، تا به امروز نیز منتشر می‌شود. از سال ۱۹۵۰، نشریه‌ای تحت عنوان «کامرات پستن» (Kamrat Posten) (۸-۱۴) نیز آغاز به کار کرده است. مطالب این نشریه بر محور علائق عمومی استوار است. مجله «مین هست» (Min Häst) (۶-۱۶) برای نوجوانان دوستدار اسب و مجله «زو» (Zoo) (۶-۱۲) برای

اسپانیا (Spain)

در حال حاضر، اکثر نشریات خوب کودکان در اسپانیا، با همکاری ناشران فرانسوی و بویژه نشر بایار منتشر می‌شود. «کاراکولا» (Caracola) (مار) (۲-۷) نسخه اسپانیایی نشریه

همه دستداران حیوانات منتشر می‌شود.

سوئیس (Switzerland)

انستیتوی ادبیات کودکان سوئیس در سال ۱۹۸۰، طی بررسی جالبی روشن کرد که از میان صد و پانزده نشریه پرتیراز این کشور، در عمل تنها بیست و چهار نشریه در سوئیس منتشر می‌شوند؛ یازده نشریه به زبان آلمانی، هشت نشریه به زبان فرانسه، دو نشریه به زبان ایتالیایی و دو نشریه نیز به زبان رومنی. دو نشریه بسیار مهم آلمانی زبان سوئیس، «شوآیزر یوگند» (Schweizer Jugend) (جوان سوئیسی) (۱۰-۱۶) و «اسپیک» (۹-۱۴) از محتوا و گرافیک عالی برخوردارند. «لو پتی تمی درایمنو» (Le Petit Ami des Animaux) (دوست کوچک حیوانات) به زبان فرانسه در سال ۱۹۱۸ آغاز به کار کرد و از آن سال تاکنون به طور منظم منتشر شده است. مطالب این مجله بر موضوع مراقبت از حیوانات خانگی و زندگی حیوانات متمرکز است. «یاکاری» (Yakari) (۱۰-۶) که سی و پنج سال سابقه انتشار دارد، همزمان به زبانهای آلمانی و فرانسه منتشر می‌شود و محتوای آن شامل ادبیات، فانتزی، علوم و کارهای دستی است. «چابوتین» (Chobottin) نیز به زبانهای فرانسه، آلمانی و ایتالیایی منتشر می‌شود. «ل ویول» (L'Aviöl) (۷-۱۵) در سال ۱۹۱۹ آغاز به انتشار کرده و مجله‌ایست که مطالب آن بر محور علائق عمومی قرار دارد و به زبان رومنی منتشر می‌شود.

اوکراین (Ukraine)

«باروینوک» (Barvinok) (۶-۱۰) به زبان

اوکراینی مطالبی درباره تاریخ اوکراین، سنتها و ادبیات عامیانه این کشور به خوانندگان خود می‌آموزد. در این نشریه، آثار کودکان و نامه‌های آنان نیز به چاپ می‌رسد.

یوگسلاوی سابق (Former Yugoslavia)

چندین نشریه کودکان و نوجوانان به زبان اسلو در «لجوبلجان» (Ljubljana) منتشر می‌شود که مهمترین آنها عبارتند از: «سی‌سی‌بان» (Ciciban) با قدمتی حدود پنجاه سال، «کوریرسک» (Kurircek) (پیک کوچک) (۸-۱۲) که مجله‌ای ادبی است، «پایونیر» (Pionir) که از سال ۱۹۴۵ تاکنون برای نوجوانان منتشر

می‌شود و «پیل - پیونیرسکی لیست» (Pil-Pionirski List) (۷ - ۱۵) که دارای مطالبی در زمینه علائق عمومی کودکان است. مجله پایونیری (۸ - ۱۲) از سال ۱۹۳۹ تأسیس شد و هدفش حفظ زبان اقلیت اسلواک در یوگسلاوی است.

آزمایشهای علمی، رایانه، بازی و معماست. «چوک توک» (Chalk talk) (۵ - ۱۴) و «رین کُست» (Rain Coast) در بریتیش کلمبیا منتشر می‌شوند.

ایالات متحده امریکا
(United States of America)

در امریکا، مجله «مونس کودکان» (The Youth's Companion) که در سال ۱۸۲۸ آغاز به کار کرد، نشریه‌ایست که در زمانی طولانی‌تر از دیگر نشریات کودکان منتشر شده است. این نشریه در سال ۱۹۲۹ تعطیل شد. در قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم نیز نشریات بسیاری در امریکا منتشر شدند، اما ارزشمندترین و پرطرفدارترین آنها مجله «سنت نیکولاس» (St Nicholas) بود که از سال ۱۸۷۳ تا ۱۹۴۰ هر ماه توسط «اسکریبنر» (Scribner) منتشر می‌شد. از سال ۱۸۷۳ - ۱۹۰۵ ویراستاری این مجله را «مری مهز دوچ» (Mary Mapes Dodge) برعهده داشت. وی متعهد بود بهترین آثار ادبی و تصویری را برای کودکان منتشر کند. در میان افرادی که با این نشریه همکاری داشتند، می‌توان از «رودیارد کیپلینگ» (Rudyard Kipling)، «لوئیس می آلکت» (Louisa May Alcott)، «فرانک ار استاکتن» (Frank R. Stockton)، «مارک تواین» (Mark Twain)، «هوارد پایل» (Howard Pyle)، «پالمر کس» (Palmer Cox) و دیگر شخصیت‌های برجسته نام برد.

امروزه صدها مجله در امریکا منتشر می‌شود. بسیاری از آنها عمر کوتاهی دارند و هر سال جای خود را به مجله‌هایی جدید می‌دهند. تعدادی هم دوام می‌آورند. قدیمی‌ترین نشریه امریکا، «زندگی پسران» (Boy's Life) نام

کانادا (Canada)

اولین نشریه کودکان در کانادا «اسنو دراپ» (Snow Drop) (ذره برف) نام داشت که در سال ۱۸۴۷ آغاز به کار کرد و در سال ۱۸۵۳ تعطیل شد. از آن زمان به بعد، بیش از هفتاد نشریه کودکان به زبانهای انگلیسی و فرانسه در این کشور تأسیس و پس از مدتی تعطیل شده‌اند. نشریه «پیک» (Pik) توسط دولت نواحی شمال غرب از سال ۱۹۷۲ - ۱۹۸۵ در اینوکتیتوت منتشر شده است. در سال ۱۹۷۶ نشریه «أل» (Owl) که نشریه‌ایست حامی محیط زیست (۷-۱۲) آغاز به کار کرد و در سال ۱۹۷۹ ضمیمه‌ای تحت عنوان «چیکادی» (Chikadee) برای گروه‌های سنی ۳ تا ۹ سال منتشر کرد. این دو نشریه با نامهای «هیبو» (Hibou) و «کولیکو» (Coulicou) در «کبک» (Quebec) اجازه نشر دارند. مطالب آنها درباره طبیعت و علوم است و هدفشان درگیر کردن کودکان و مطلع ساختن آنها در این دو حیطه است. دیگر مجله‌های فرانسوی زبان کانادا عبارتند از: «ویدئو پرنس» (Video-Press) که مجله‌ای است با مطالب علمی برای سالهای اول نوجوانی، «ژ سو پتی دبروئی» (Je Me Petit-Debrouille) (۷-۱۴) که تمرکز اساسی مطالب آن بر

نشریاتی مانند: کوبل استون، «فیسنز» (Faces)، «کالیوپ» (هر سه برای گروه‌های سنی ۹ - ۱۵ سال) و «اودیسه» (Odyssey) (۸ - ۱۴) را منتشر می‌کند. مطالب کوبل استون درباره تاریخ امریکا است. فیسز درباره مردم، زندگی‌نامه‌ها و مقالاتی در زمینه مردم‌شناسی منتشر می‌کند. کالیوپ نیز شامل مطالبی درباره تاریخ جهان و تمدنهای غرب و شرق است. مطالب اودیسه در زمینه فضا و نجوم است و آثار و نامه‌های کودکان را نیز منتشر می‌کند.

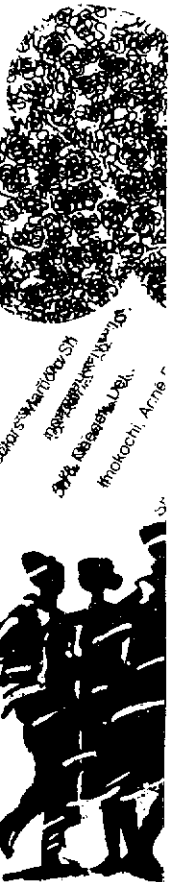
فدراسیون ملی حیات وحش، دو مجله منتشر می‌کند: «رنجر ریک» (Ranger Rick) (۶-۱۲) که در سال ۱۹۶۷ تاسیس یافت و «یور بیگ بکیارد» (Your big backyard) (۳-۵). هدف این دو مجله، بالا بردن درک کودکان از طبیعت و آرج‌گذاری بر دنیای طبیعی است.

مؤسسه انتشاراتی «کاروس» (Carus) چهار مجله منتشر می‌کند که عبارتند از: «بیبی باگ» (Baby bug) (۶ ماهه - ۲ ساله) که در خصوص معرفی کتاب برای خردسالان تهیه می‌شود، «لیدی باگ» (Lady bug) (۲-۶) که در زمینه رشد تخیل و خلاقیت کودکان و به وجود آوردن عشق به مطالعه در آنان تلاش می‌کند، «اسپایدر» (Spider) (۶ پ ۹) که آثار تصویرگران بسیار خوب و ادبیات عالی را برای کودکانی که تازه به خواندن روی آورده‌اند منتشر می‌کند و «کریکت» (Cricket) (۹-۱۴) که با بیش از بیست سال سابقه فعالیت، بهترین ادبیات امریکا و جهان را برای کودکان به چاپ می‌رساند. این مجله تمامی انواع (ژانر) ادبی را به کودکان معرفی می‌کند؛ ادبیات داستانی، فانتزی، غیرداستان، علوم، طبیعت، تاریخ، شعر و ترجمه داستانهای خارجی. انجمن کریکت با الهام از اتحادیه سنت نیکلاس، مسابقات مختلفی در زمینه شعر، مقاله‌نویسی، نقاشی و

دارد که در سال ۱۹۱۱ توسط پسران پیشاهنگ بنیان نهاده شد و تا امروز نیز برای پیشاهنگان ۷ تا ۱۷ ساله منتشر می‌شود. وظیفه این نشریه بالا بردن توانایی خواندن پسران و حمایت از اصول پیشاهنگی است. این مجله آثار و نامه‌های خوانندگان خود را به چاپ می‌رساند. نشریه «رویدادهای جالب برای کودکان» (High lights for Children) (۲-۱۲) در سال ۱۹۴۶ آغاز به کار کرد. مطالب این نشریه آموزشی، بر محور علائق عمومی کودکان استوار است و آثار کودکان و نامه‌های آنان را نیز چاپ می‌کند.

«انستیتوی سلامت برتر برای کودکان» (Children's (Better Health Institute))، شش مجله برای گروه‌های سنی ۲-۱۲ منتشر می‌کند که مطلب آنها بر محور علائق عمومی کودکان استوار است. اسامی این نشریات عبارتند از: «ترتل» (Turtle)، «هامپتی دامپتی» (Humpty Dumpty)، «همبازی کودکان» (Children's Playmate)، «جک و جیل» (Jolk and Jill)، «زندگی کودک» (Child Life)، «درک کودکان» (Children's digest) و «بچه‌های امریکا» (US Kids). مطالب همه این مجله‌ها بر آموزش و سلامتی تکیه دارد. «کارگاه تلویزیونی کودکان» (The Children's Television work shop)، مجله «خیابان سسامی» (Sesame street) (۲-۶)، شهر بچه‌ها (Kid City) (۶-۱۰) و ۲-۳-۱ «کسانکت» (برخورد) 3-2-1 (Contact) (۸-۱۴) را منتشر می‌کند. مجله‌های خیابان سسامی و کانتکت ۱، ۲ و ۳ و «گوست رایتر» (Ghost Writer) (۷-۱۰) در زمینه برنامه‌های تلویزیونی کودکان تهیه می‌شوند. شخصیت‌های تلویزیونی برنامه خیابان سسامی به طور منظم در مجله ظاهر می‌شوند.

انتشارات «کوبل استون» (Cobblestone)

عکاسی ترتیب می‌دهد. آثار اعضای این انجمن و نامه‌های کودکان، در مجله‌های اسپایدر و کریکت به چاپ می‌رسند.

برای دختران نیز چندین مجله نسبتاً جدید منتشر می‌شود که عبارتند از: «هپ اسکاچ» (Hopscotch) برای دختران جوان (۶-۱۲) که مطالب آن بر محور علائق عمومی استوار است و مجله «نیو مون» (New Moon) (۸-۱۴) که به وسیلهٔ بچه‌های ۸ تا ۱۴ ساله ویرستاری و تهیه می‌شود و ۱۶ صفحهٔ آن به والدین اختصاص دارد.

«Y. S. B» که سر واژه‌های «خواهران و برادران جوان» (Young Sister and Brothers) است، مجله‌ای سرگرم‌کننده و تفریحی و در عین حال اطلاعاتی برای گروه‌های سنی ۱۱-۱۸ سالهٔ افریقایی-آمریکایی است. «اسکیپینگ استونز» (Skipping Stones) (۷-۱۴) نیز فصلنامه‌ای چندزبانه و چندفرهنگی است.

تعدادی از مجله‌ها، تنها فعالیت‌های خلاقانهٔ کودکان را منتشر می‌کنند. از میان بهترین‌های انواع این نوع مجلات می‌توان به عنوان‌های زیر اشاره کرد: «استون سوپ» (Stone Soup) (۶-۱۳) که داستان، شعر، بررسی کتاب و هنرهای گوناگون متعلق به کودکان را منتشر می‌کند، «مرلین پن» (Merlyn's Pen)، نشریهٔ ملی نوشته‌های دانش‌آموزان (۱۲-۱۶) و مرلین پن ویژهٔ بزرگترها (۱۵-۱۸) که هر دو آثار داستانی نوجوانان آمریکایی را منتشر می‌کنند. همهٔ شرکت‌کنندگان در این همکاری، ظرف ده هفته پاسخی از سردبیر این نشریه دریافت می‌کنند.

روسیه (Russia)

خبرهایی که از وضعیت نشریات کودکان

در روسیه به گوش می‌رسند، چندان خوب نیستند. مجله‌های جدید، عمری کوتاه دارند که علت اصلی آن اوضاع اقتصاد داخلی و بی‌ثباتی سیاسی کشور است. بسیاری از ناشران که قبلاً از سوی دولت حمایت می‌شدند، به دلیل قطع یارانه‌های دولتی، ورشکسته شده‌اند. تنها تعداد بسیار کمی از ناشران توانسته‌اند به کار خود ادامه دهند و یا حامیان خارجی برای خود دست و پا کنند.

«مورزیلکا» (Murzilka) (۶-۱۱) یکی از قدیمترین نشریات در روسیه است. این نشریه در ۱۹۲۴ آغاز به کارکرد و مطالب آن بر محور علائق عمومی کودکان با تکیه بر ادبیات استوار است. این نشریه، آثار ادبی کلاسیک و امروزی روسیه و کشورهای خارجی و مطالبی دربارهٔ تاریخ، علم و ورزش را به چاپ می‌رساند و ستون‌هایی را به انواع مسابقه و نیز نامه‌های کودکان اختصاص داده است. «کولوبوک» (Kolobok) (۳-۹) مطالبی دربارهٔ علائق عمومی کودکان دارد و آثار و نامه‌های آنان را منتشر می‌کند. «دروژبا» (Druzhba) (دوستی) (۷-۱۸) حاوی مطالبی بر محور علائق عمومی است و آثار و نامه‌های کودکان را چاپ می‌کند. «کاستیور» (Kostyor) (آتشبازی) (۹-۱۳) مجلهٔ دیگریست که مطالب آن بر محور علائق عمومی استوار است و ستون‌هایی را به آثار و نامه‌های کودکان اختصاص داده است. «وسیولی کارتینکی» (Vesyolye Kartinki) (تصاویر شاد) (۳-۷) مجله‌ای با مطالب مورد علاقه عمومی کودکان و آثاری از نویسندگان معاصر روسی و خارجی و افسانه‌های عامیانهٔ روسی است. «یونی خودوژنیک» (Yuni Khudozhnik) (هنرمند جوان) (+۱۰) بر هنر و عکاسی تکیه دارد و آثار و نامه‌های کودکان را نیز منتشر می‌کند. «یونی ناتورالیست» (Yuni Naturalist) (طبیعت‌گرایان

(۷-۱۴) و «چایلد» (The Child) (۵-۱۶) منتشر می‌شوند. مطالب پلی پن به طور عمده آموزشی است، در حالی که مجله چایلد فقط داستان و تصویر منتشر می‌کند. در کنیا، نشریه «رین بو» (Rainbow) (۱۰-۱۶) از سال ۱۹۷۶ به زبان انگلیسی آغاز به کار کرد و در حال حاضر فقط مطالب نویسندگان و تصویرگران محلی را به چاپ می‌رساند. کشور نیجریه دارای سه مجله ویژه کودکان است: «آشا» (Asha) (۱۲-۱۷) که مطالبی در زمینه علائق عمومی کودکان چاپ می‌کند و نامه‌ها و آثار آنان را منتشر می‌سازد، «جونیر گروپ مگزین» (The Junior Group) Magazine (۶-۱۶) که مطالب آن موضوعات مورد علاقه کودکان است و آنان را به شرکت همکاری تشویق می‌کند و «بینتا» (Binta) (۱۸-۸) که دو سال از آغاز فعالیتش می‌گذرد و در زمینه‌های مورد علاقه کودکان منتشر می‌شود. در دسامبر ۱۹۹۳، «ژاکلین کرگونو» (Jacqueline Kergueno) از انتشارات بایار فرانسه، مجله فرانسوی زبان «پلنت ژون» (Planet Jeunes) (۱۲-۱۸) را بنیان گذاشت که بسیاری از نویسندگان و هنرمندان فرانسوی زبان آفریقا با آن همکاری دارند. پلنت ژون در تمام کشورهای فرانسوی زبان آفریقا توزیع می‌شود.

در آفریقای جنوبی، بهترین مجله‌ها با مطالبی در زمینه موضوعات مورد علاقه کودکان عبارتند از: «ت-ماگ» (T-Mag) (۱۲-۱۹) که به زبان انگلیسی و آفریقایی منتشر می‌شود و «جونیر باب» (Junior Bob) (۸-۱۲) هر شماره خود را به موضوعی خاص اختصاص می‌دهد. شماره‌های انگلیسی و آفریقایی زبان این مجله به طور جداگانه چاپ می‌شوند. «توک توکی» (Toktokkie) (۷-۱۲) که کیفیت بالایی از نظر چاپ دارد، مطالبی در

جوان (۱۰-۱۶) از سال ۱۹۲۸ شروع به کار کرده و اولین مجله کودکان در اتحاد جماهیر شوروی سابق بود که مطالب آن به طور کامل به آموزش اکولوژی و تاریخ زندگی زمین اختصاص داشت. «فکراک سوتا» (Vorug Sveta) (دور جهان) (+۱۱) داستانها و مقالاتی درباره مسافرت و ماجراجویی منتشر می‌کند. «یونی تکنیک» (Yuni Teknik) (دانشمند جوان) (۱۱-۱۷) به چاپ مطالبی درباره علم، نجوم و داستانهای علمی - تخیلی می‌پردازد. در این نشریه، آثار و نامه‌های کودکان نیز به چاپ می‌رسد.

در آفریقا، هزینه نشر بویژه در مرحله تولید و چاپ، بسیار بالاست. علت این گرانی وارد کردن وسایل تولید، ماشینهای چاپ و مواد است. این امر به ورشکستگی بسیاری از نشریات طی سالهای اخیر منجر شده است. مجله‌های جدید، مرتب ظاهر می‌شوند، اما دیری نمی‌پاید که از کار بازمی‌ایستند.

در بوتسوانا، مطالب مجله «مسو» (Moso) در زمینه علائق عمومی کودکان تهیه می‌شود. این مجله آثار کودکان را نیز منتشر می‌کند و مسابقاتی برای خوانندگان خود ترتیب می‌دهد. در کنگو، «نگوو» (Ngou vou) (هیپوپوتاموس) (۸-۱۶) تنها نشریه‌ایست که منتشر می‌شود. مطالب این مجله درباره علائق عمومی کودکان است و آثار و نامه‌های آنان را نیز منتشر می‌سازد. در مصر، مجله «سادوک الدنیا» (Sadouk El Donia) (۱۰-۱۴) با مطالبی در زمینه علائق عمومی کودکان به زبان عربی منتشر می‌شود و آثار و نامه‌های کودکان را نیز چاپ می‌کند. در غنا، دو مجله «پلی پن» (Play Pen)

زمینه حیات وحش منتشر می‌کند و هر شماره‌اش به دو زبان انگلیسی و افریقایی به صورت جداگانه چاپ می‌شود. «اسکیپر» (Skipper) (۶ - ۱۷) نیز که مطالب آن بر محیط زیست و حیات وحش متمرکز است، به دو زبان منتشر می‌شود. «یانگ تایم» (Young time) کودکان را به خواندن، فرا گرفتن و فکر کردن تشویق می‌کند. چهار مجله جدید کودکان افریقای جنوبی عبارتند از: «برایت اولز» (Bright Owls)، «این تاچ» (In touch)، «کیدز» (Kids) و «لرن اند تیچ» (learn and teach).

در تانزانیا، مجله «مالی‌های» (Malihai) (+) دو بار در سال منتشر می‌شود. مطالب این مجله بر آموزش موضوعات مربوط به محیط زیست و طبیعت متمرکز است و آثار و نامه‌های کودکان را نیز چاپ می‌کند. در زیمبابوه نشریه «اکشن» (Action) (۱۶-۸) در زمینه بهداشت زیست محیطی فعالیت می‌کند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹، تغییر بسیار مهمی در وضعیت مجله‌های کودکان و نوجوانان ایران رخ داد. قبل از انقلاب، مطالب اکثر مجله‌ها ترجمه مطالب نشریات خارجی بود و کمیکها بسیار رواج داشتند. پس از انقلاب، تنها آثار نویسندگان، شاعران و تصویرگران ایرانی منتشر شد، از جمله داستانهای کوتاه واقعی درباره زندگی کودکان ایرانی که به قلم نویسندگان جوان ایرانی نوشته شده‌اند. این امر به طور کامل ادبیات کودکان این دوره را تغییر داده است.

پیدایی داستانهای واقعه‌گرا و رمان، یکی از این جنبه‌های مهم است. نکته دیگر، انتشار مجله‌های علمی، تکنولوژیکی و ریاضی با کیفیت بسیار مطلوب برای نوجوانان است، بویژه در مقایسه با مجله‌هایی که در کشورهای غربی از جمله ایالات متحده منتشر می‌شوند. در کشورهای غربی و امریکا، نشریات نوجوانان مملو از مطالب کم‌ارزش، سطحی و بحثهایی درباره مد، نوع آرایش و فرهنگ پاپ است.

در ایران، «کیهان علمی برای نوجوانان» (۱۳ - ۱۷) و «فنون» (۹ - ۱۶) نوجوانان را با روشهای علمی آشنا می‌کنند و مطالبی در زمینه علوم، تکنولوژی، محیط زیست و علوم اجتماعی چاپ می‌کنند. «کاووش» (۱۲ - ۱۷) علوم کاربردی را به جوانان معرفی می‌کند. «آی‌ش» (۱۲ - ۱۷) وظیفه دارد خلاقیت را در شاعران، نویسندگان و هنرمندان جوان رشد دهد. مجله‌های «رشد»، با مطالبی در زمینه علائق عمومی کودکان برای گروه‌های سنی مختلف منتشر می‌شوند. بسیاری از نشریات در ایران از سوی مؤسسات مختلف، وزارت آموزش و پرورش و یا کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان حمایت می‌شوند.

مجله «کوشش» در سال ۱۹۸۸ از سوی مرکز سرگرمیها و اسباب‌بازیها در تهران آغاز به کار کرد و مطالب آن درباره هنر، کارهای دستی، معما و غیره است. بین سالهای ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۴، چهار نشریه جدید در ایران آغاز به کار کردند. مطالب همه این مجلات موضوعات عمومی مورد علاقه کودکان است. این مجلات عبارتند از: «سروش کودکان»، «امید آینده»، «سوره جوانان» و «سلام بچه‌ها».

در عراق تنها نشریه‌ای که در حال حاضر منتشر می‌شود، مجله دولتی «مجلاتی» (۵ - ۱۴)

شرقی» (Orient Juvenile) (۱۰-۱۵) مجله ایست که قصد دارد زبان و مهارت‌های نوشتن کودکان را ارتقا بخشیده و سطح درک ادبی آنها را بالا ببرد. این مجله، داستان، غیرداستان، شعر، آثار هنری، افسانه‌های پریان و آثار کودکان را به چاپ می‌رساند.

چند مجله مختص خردسالان نیز در چین وجود دارد که مهمترین آنها عبارتند از: «تصویر کودک» (Baby Pictorial) (۲-۴)، «دوستان کوچک» (Little Friends) (۳-۸) که بیش از ۶۰ سال است که منتشر می‌شود و «مجله مصور کودکان» (Baby's Pictorial) (۱-۳)، مجله‌های علمی برای کودکان چینی نیز عبارتند از: «مجله علمی برای نوجوانان» (Science Magazine for Tuveniles) (۱۰-۱۵) که کودکان را با تازه‌ترین خبرهای علمی آشنا می‌کند، «ما علم را دوست داریم» (We Love Science) (۱۰-۱۵) و «مجله مصور علمی کودکان» (Children's Scientific Pictorial) (۷-۱۱). یکی از مجله‌های ویژه نوجوانان و جوانان ۱۲ تا ۱۹ ساله نیز «نوجوانان و جوانان در چین و خارج» (Teenagers in China and Abroad) است که به زبان انگلیسی منتشر می‌شود و به دست جوانان دیگر کشورها نیز می‌رسد.

هندوستان (India)

اولین مجله کودکان در هندوستان، «دیگدارشان» (Digdarshan) نام داشت که در سال ۱۸۱۸ به زبان بنگالی منتشر می‌شد. این مجله تنها ۲۶ شماره منتشر شد، اما مجله دیگری به همان زبان با نام «بالاکباندو» (Balakbandhu) جانشین آن شد. نشریات بنگالی زبان کودکان همچنان به انتشار خود ادامه داده و در مقایسه با دیگر مجله‌های هندوستان،

پرانرژی‌ترین مجله‌ها به شمار می‌آیند. امروزه حدود سیصد مجله ویژه کودکان، به تمام زبانها و لهجه‌های هندی منتشر می‌شود. از این تعداد، حدود دویست مجله به زبان هندی چاپ می‌شود که دو نمونه از بهترین آنها، «ناندان» (Nandan) (۷-۱۶) و «چانداماما» (Chandamama) (+۹) نام دارد که ادبیات سنتی و قصه‌های عامیانه را چاپ می‌کند.

مجله‌های «پاراک» (Parag) و «بالبهارتی» (Balbharti) (هر دو +۹) در زمینه ادبیات معاصر فعالیت می‌کنند و مطالب آنها از تنوع بسیاری برخوردار است. «چامپک» (Champak) که از سوی یونسکو حمایت می‌شود، به طور عمده مطالب علمی منتشر می‌کند و ملاحظات علمی کودکان را نیز به چاپ می‌رساند.

مجله‌هایی که با کیفیت بالا و به زبان انگلیسی در هند منتشر می‌شوند، عبارتند از: «چیلدرنز ورلد» (Children's World) (۶-۱۶)، «کتاب» (Cub)، «تارگت» (Target)، و «تینکل» (Tinkle) (هفته ۸-۱۴ سال)، «چامیک» و «چانداماما» به زبان انگلیسی هم منتشر می‌شوند. مجله «کاب» مطالبی درباره حیات وحش می‌نویسد و عکسهای رنگی بسیار عالی و باکیفیتی به چاپ می‌رساند.

بیش از صد میلیون دانش‌آموز ۶ تا ۱۷ سال در هندوستان وجود دارد که طیف وسیعی از خوانندگان بسیاری از مجله‌های خوب و باکیفیت این کشور را تشکیل می‌دهند.

ژاپن (Japan)

یکی از مجله‌های ادبی مشهور ژاپن که بین سالهای ۱۹۱۸-۱۹۳۶ به چاپ می‌رسید، «آکای توری» (Akaitori) (پرنده قرمز) نام داشت. در این مجله، تصاویری بسیار خوب و داستانهایی

کودکان) که از سال ۱۹۴۷ تا حال حاضر از سوی «شیکوشا» (Shiko-sha) منتشر می‌شود، بر انتشار ادبیات تمرکز کرده است. «سن چایردو» (San chairudo) (بچه خورشید) نیز مجله‌ای علمی است که از سوی چایلد هونشا منتشر می‌شود.

کوه (Korea)

مجله «هاکسانگ کواهاک» (Haksaeng Kwahak) (علم دانش‌آموز) (۱۰ - ۱۵) مطالب علمی، داستانهای علمی-تخیلی، نجوم، فانتزی و معما منتشر می‌کند و ستونهایی برای چاپ آثار کودکان و نامه‌های آنان دارد.

مغولستان (Mongolia)

مجله «زالگا زالگش» (Zalgamzhlagch) (نسل نو) (۶-۸) در سال ۱۹۲۶ آغاز به کار کرد. مجله «پیونرین اودیرداگش» (Pioneriin Udirdagch) (رهبر پیشاهنگی) (۹-۱۲) و «پیونرین اونن» (حقیقت پیشاهنگی) (۸-۱۲) از جمله مجله‌هایی هستند که در مغولستان منتشر می‌شوند.

سنگاپور (Singapore)

در پنج سال اخیر، نشر مجله در سنگاپور از رونق بسیاری برخوردار بوده و مجله‌های بومی کودکان، به تدریج جایگزین مجله‌های وارداتی می‌شوند. زبان انگلیسی، زبان رسمی مورد استفاده در مدارس و ادارات این کشور است، اما دولت سنگاپور زبانهای چینی، مالایی و تامیلی را نیز به رسمیت می‌شناسد. نرخ سواد در میان کودکان ده ساله و بالاتر ۸۶/۸ درصد در سال ۱۹۸۷ بوده است.

با کیفیت بالا منتشر می‌شود. مؤسسه انتشاراتی «فوکوینکان شوتن» (Fukuinkan Shoten) سه مجله منتشر می‌کند که عبارتند از: «تاکوسان نو فوشی‌جی» (Takusan no Fushigi) (جهانی از عجایب) (۸-۱۲) که مطالب آن دربارهٔ علائق عمومی کودکان است، «کاگاکو نو تومو» (Kagaku no tomo) (مونس علمی کودکان) (۴-۷) که مطالبی دربارهٔ علوم طبیعی، علم، علوم اجتماعی، تاریخ، جغرافی و نجوم منتشر می‌کند و «کودومو نو تومو» (Kodomo no tomo) (مونس کودکان) (۴-۷) که از سال ۱۹۵۶ آغاز به کار کرده و در هر شماره تنها یک داستان ادبی با تصاویری بسیار زیبا منتشر می‌کند.

مجله «کوبو تاچی» (Kobotachi) (۵-۱۲) بر موضوعاتی مانند آموزش محیط زیست، داستانهای خوب و بررسی کتاب متمرکز است، آثار و نامه‌های کودکان را نیز منتشر می‌کند.

نشر «فروبل کان» (Froebel Kan) دو مجله منتشر می‌کند که عبارتند از: «کیندا اهاناشی» (Kinda Ohanashi) (داستانهای مصور برای کودکان) که حاوی داستانها و تصاویری عالی است و «کیندا بوکو» (Kinda Bukku) (کتاب دربارهٔ طبیعت برای کودکان) که مطالب آن دربارهٔ طبیعت است.

«اهی‌ساما» (Ohisama) (خورشید) (+۴) در سال ۱۹۴۴ آغاز به کار کرده و متمرکز بر ادبیات است. «اوهاناشی چیرودو» (Ohanashi Chairudo) (داستانهای کودکان) نیز مجله‌ای ادبی است. ناشر این مجله، «چایلد هونشا» (Child Honsha) نام دارد. «گاکن اهاناشی اهن» (Gakken Ohanashi Ehon) (داستانهای مصور گاکن) از سوی «گاکوشوکن کیو شا» (Gakushukenkyu sha) منتشر می‌شود و عمدهٔ مطالب آن داستانهای مصور است. مجله «کودومو نو سکایی» (Kodomo no sekai) (دنیای

مجله‌های «بوک ورم دایجست» (Book Worm Digest) (۹ - ۱۴) و «فان لند» (Fun Land) (۹ - ۱۳) به زبان انگلیسی منتشر می‌شوند و مطالب آنها دربارهٔ علائق عمومی کودکان است. «دانشمند سنگاپوری» (Singapore Scientist) که مجله‌ای ویژه بزرگسالان و به زبان انگلیسی است، بخش اعظمی از صفحات خود را به «دانشمند جوان» (Young Scientist) برای گروه‌های سنی ۱۰ تا ۱۸ ساله اختصاص داده است. «زواد» (Zoo-Ed) (۸ - ۱۳) مجلهٔ علمی دیگریست که به زبان انگلیسی منتشر می‌شود. «یانگ جنریشن» (Young Generation) (نسل جوان) (۵ - ۱۴) تنها نشریهٔ دوزبانه (انگلیسی / چینی) در سنگاپور است و «نادیم» (Nadim) تنها مجلهٔ خوب و با کیفیتی است که به زبان مالیایی منتشر می‌شود.

تایوان (Taiwan)

در تایوان، دو مجله ویژهٔ خردسالان با مطالب عمومی منتشر می‌شود که عبارتند از: «سیدلینگ» (Seedling) (۲ - ۸) و «ویزدام» (Wisdom) (۸ - ۱۲). «مجلهٔ کودکان» (The Children's Magazine) (۶ - ۱۲) و «ماهنامهٔ نوجوانان و جوانان» (Youth Juvenile monthly) (۱۲ - ۱۸) مجله‌هایی با مطالب عمومی هستند که آثار کودکان و نوجوانان را نیز به چاپ می‌رسانند. مجلهٔ «لیتل نیوتن» (Little New Magazine) و مجلهٔ «کپل ساینس» (Coppel Science Magazine) (هر دو برای گروه‌های سنی ۹ - ۱۵ سال) نیز مجله‌های علمی به شمار می‌آیند.

تایلند (Thailand)

مجلهٔ «چیاپروک کارتون» (Chiya Pruk)

(Cartoon) (۶ - ۱۲) که از سال ۱۹۷۷ آغاز به انتشار کرده است، مطالبی دربارهٔ علائق عمومی کودکان، کارتون و آثار کودکان را به چاپ می‌رساند.

استرالیا (Australia)

چهار مجلهٔ با کیفیت توسط سازمان آموزش و پرورش نیوساوت ویلز استرالیا منتشر می‌شود و از طریق مدارس توزیع می‌گردد. مطالب همهٔ این مجله‌ها دربارهٔ علائق عمومی کودکان بوده و تکیه اصلی آنها بر ادبیات است. این مجله‌ها عبارتند از: «کانت‌دان» (Countdown)، «بلاست آف» (Blast Off)، «اوربیت» (Orbit) و «تاچ‌دان» (Touchdown). تمام این مجله‌ها، برای گروه خاص سنی ۶ تا ۱۴ سال منتشر می‌شود. از دیگر مجله‌های استرالیایی می‌توان «ایسپی» (Eyespy) (۸ - ۱۲) که مطالبی دربارهٔ علوم زیست محیطی و طبیعی در اختیار کودکان قرار می‌دهد، «پافینالیا» (Puffinalia) (۱۶-۶) که بر اساس مجلهٔ «پافین کلاب» (Puffin club) طراحی شده و توسط «کی وب» از دههٔ ۱۹۶۰ در بریتانیا آغاز به کار کرده است و نشریهٔ «بیتتانگ کیسل» (۶ - ۱۰) را که در اندونزی منتشر می‌شود و مطالب آن دربارهٔ علائق عمومی کودکان است، نام برد.

در نیوزیلند، سازمان آموزش ولینگتون مجلهٔ «مدرسه» (School Journal) را منتشر می‌کند که نشریهٔ بسیار خوب ادبی برای گروه‌های سنی ۷ تا ۱۳ ساله است. این مجله در سال ۱۹۰۷ آغاز به کار کرد و تا به امروز برای چهار گروه سنی مختلف در کلاسهای درس مورد استفاده قرار می‌گیرد.

